

גָּלְיוֹן "הַצִּילוֹ מִן הַעֲרָב רַב בָּעוֹז מוֹעֵד"
בִּיהְיָה, שְׁבָתָה אֵין גָּלְיוֹן גַּי
רַחַם שְׁבָט תְּשִׁיעֵץ לְפִיקָּדָה
יְדִילָּעֶל יְדִי בִּידְעֶץ לְהַצְלָת הַדָּת
ברוקְלִין גַּי יַאֲרָק יַעֲיָא
הרַב עַבְּרִיכָּבָן רַאֲבִינָאָוִיטָּשׁ גַּאֲבָ"ד, הרַב מַודְכִּי שִׁינְבָּרוּגָעָר רַאֲבָ"ד, הרַב שְׁלָמָה יִצְחָק פֿרִידְמָאָן דּוֹמָ"ז

אַיְלָן לְבָר לְהַשְׁנָד

על שם רבנים, מפורטים, מנהיגים, של זמינו.

אַלְאָעֶל אַבְּרָנֶר שְׁבָשָׁמִים

הַיְהוּדִי הַקָּדוֹשׁ זְיַ"ע אָמַר:

כשיבוֹא משִׁיחָ צָדִיקָנוּ אָז יָלְכוּ לְקַרְאָתוֹ כָּל הַצָּדִיקִים וּמִנְהָגִים יִשְׂרָאֵל עִם אֲנָשִׁים הַחֲסִידִים
אֲשֶׁר שָׁאָבוּ מִמֶּהָם, וַיְהִי בֵּין הָמִンָּהִיגִים כָּאֵלָה אֲשֶׁר מַשִּׁיחָ צָדִיקָנוּ יֹאמֶר
לָהֶם גַּשׁ הַלְאָה עִם הַחֲסִידִים שֶׁלְךָ. (**מַשִּׁיחָ צָדִיקָנוּ וּוּעַט זְיַ"א**
זְאַגְּיָן פָּאָרֶט דִּיר מִיטָּדִינָעַ חֲסִידִים). וָאָז יָקַרְבּוּ הַחֲסִידִים וַיָּבֹכׁוּ מְאֹוד
וַיֹּאמְרוּ: מַשִּׁיחָ צָדִיקָנוּ מִה חָטָאנוּ וְאַשְׁמָנוּ הַלָּא הִיא לְנוּ אָמוֹנָה כִּי הוּא צָדִיק אַמְתָה וְמָה
תִּלְוֹנְתָךְ עָלֵינוּ וּמַשִּׁיחָ צָדִיקָנוּ יִשְׁבֶּה לָהֶם, כָּל יָמָיו שֶׁל אִישׁ מַהֲצֹרֶךְ לְבַקֵּשׁ מַהֲבוֹיתָבָ"שׁ כִּי
יִזְכָּה לְהַתְּקַשֵּׁר בָּצְדִיק אַמְתָה, וַהֲבוֹיחָבָ"שׁ לֹא יִמְנַע טוֹב לְהַוְלָכִים בְּחַמִּים, וְאִם הִיא רְצׁוֹנָכָם
בְּאַמְתָה לְהַתְּקַשֵּׁר בָּצְדִיק אַמְתָה הִיא מַאֲיד לְכֶם הַאַמְתָה, וּבְזֹודָאִי לֹא הִיא רְצׁוֹנָכָם הַאַמְתָה לְהַאַמְתָה.

(תפארת היהוד)

מָה יִعְשֶׂה יִשְׂרָאֵל בְּשִׁיתְקָלְקָלוֹ הַרְבִּיס

פעם אחת היה היהודי ז"ל בלילה עם הרה"ק ר' שמחה בונם זצ"ל שהיה תלמידו, והיהודי
לא היה ישן רק חושב וגנח מאר, ושאל לו הר"יר שמחה בונם זצ"ל מה מע"כ גונח. ואמר
היהודי זצ"ל: אני חשבתי של אחר משה היה שופטים ולאחר שופטים נביאים ואח"כ אנשי
כנסת הגדולה, ואחר כך היה תנאים ואמוראים ופוסקים ואחר כך היו מוכחים לשם שמים
ואחר כך נתקללו שנתרבו מוכחים שלא לשם שמים ואחר כך התחילו רביס, על זה
אני גונח שאני רואה שם זה יתקלקל, מה יעשה ישראל. (נפלאות
היהודי)